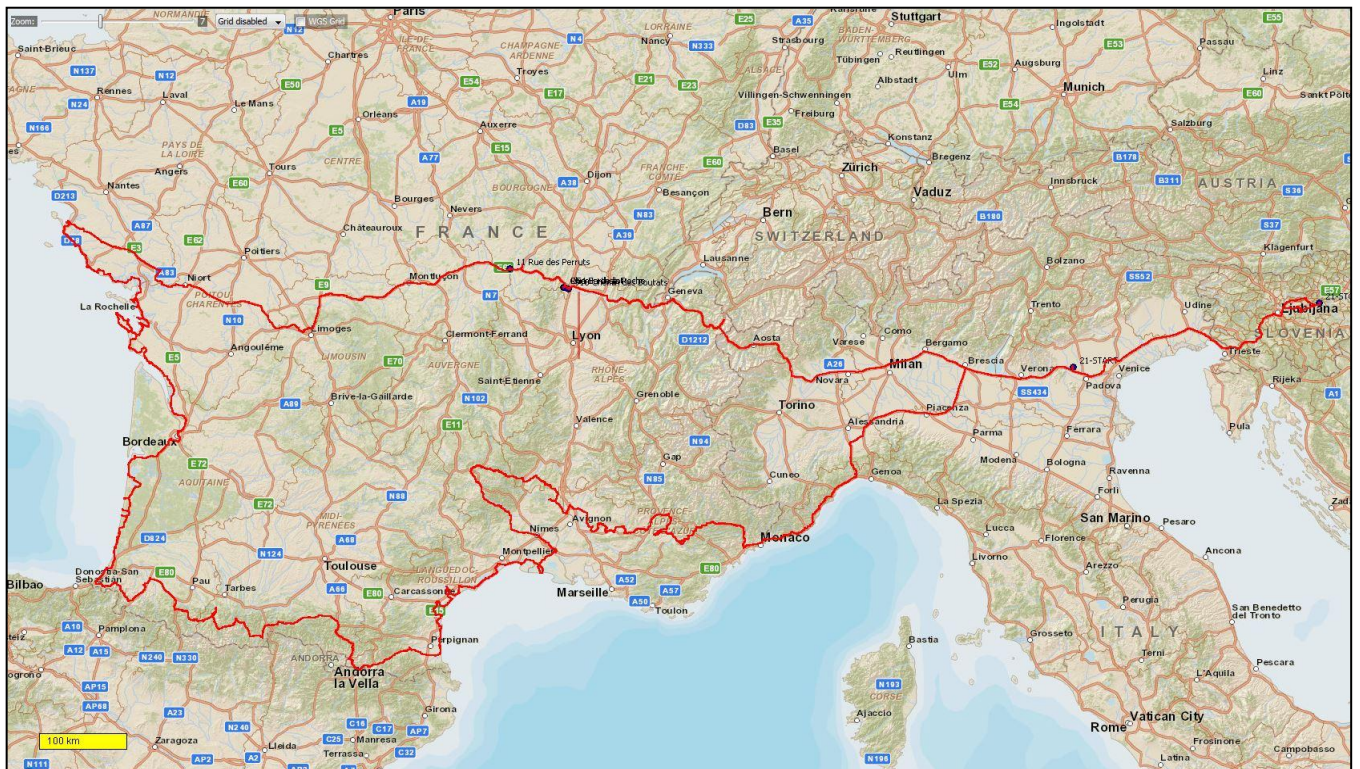

Andreja & Brane z najetim AD po zahodni obali do Španije - Pireneji - Mediteran – Kanjoni – Provansa

DAN 1 - ČETRTEK

Kot vedno, se je začelo v nM. Kot vedno do sedaj, s težavami. Na izbiro je bilo: vzeti kar so še imeli ali biti ob 5 dni dopusta. Le kaj smo izbrali. Z dolgim nosom in živčen sem zgrešil še izvoz domov. Zadnja večerja je bil žar, spanje pa Petrol pred Sežano. Tako je Garmin rekel. Saj ne bi govoril, saj tako vsi veste kako je z njim.

Bila sva brez vode in zato sva jo z dovoljenjem napolnila na Petrolu. En Romun je z vlačilcem zaparkiral dovoz do vode tako, da sem se skozi šivankino uho stisnil mimo njega. Seveda sva bila atrakcija, zanimivost "a'l ga bo ruknil ali ne". Seveda sem ga spravil skozi. Voda je tekla po sistemu zdravil. Res se je vleklo. In ko držim tisto ročko za vodo se vprašam: Pa zakaj hudiča obešajo te plastične zanke gor. Kar ene 5 jih je bilo. In ene 5x sem se vprašal isto. Le primem in ugotovim, da so z zanko prevezali ročko za polnjenje vode da ni bilo potrebno držati in stati zraven. Kako se mi je fajn zdelo, da sem to pogruntal in tudi sam prevezal. Sprehodem se med opazovalci. Tudi atrakcija nisva bila več. In potem eden od gledalcev sede v tisti romunski tovornjak in ga odpelje.

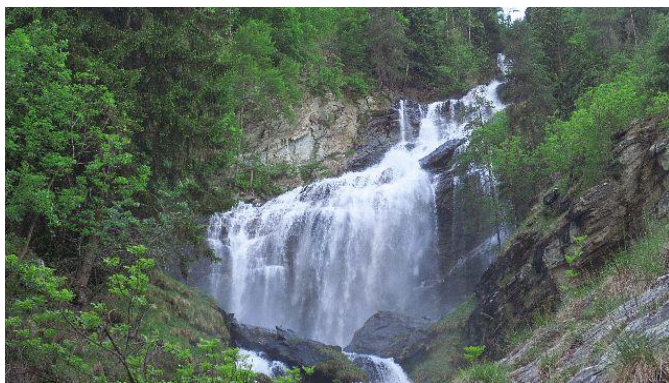
270 km, [spanje na črpalki](#)

DAN 2 - PETEK

Drugi dan preveriva in lepo zloživa/pospraviva vso hrano, opremo, cunje...Kje je pa WC tekočina? Brez WC se pa ne greva!

Informacije pokažejo takoj po meji v Italiji nekaj za kamp opremo. Ko prideva do krožnega križišča levo in desno AD kolikor hočeš, trgovine pa nobene. Se odpeljeva naprej in zopet avtodomi. Le zbereva korajžo, zavijeva in moja gospa odide. Kar nekaj čas jo ni bilo nazaj, mene pa strah. Stvar je izgledala kot: Zbiralci AD. Najmlajši jih je imel vsaj 40 let. Vrne se s polnimi rokami tekočine. Je pa dodala, da je bilo kot pri ciganih, ampak super hiter prodajalec. Tekočina? Najboljša do sedaj! Najboljša! En vzorec je ostal.

Do Aoste samo avtocesta. Eno kosilo, en počitek, en ogled postajališča [za AD voda+izpust brezplačno](#) - in 132 mrtvih čebel. Nekje sva zapeljala v roj čebel, tako da je bilo vetrobransko steklo res svinjsko. Obrisal sem ga ročno, saj bi z brisalci stvar preveč razmazal.

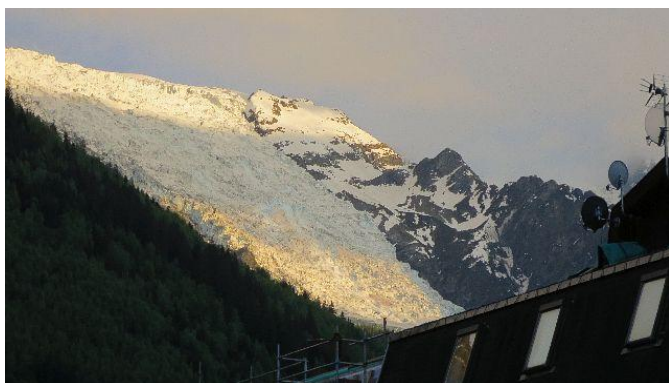

Izstop iz AC pred Aosto (AC skupaj 66€), da si jo malce ogledava. V sanjah. Ne vem kaj je bilo narobe. [N45.73379 E7.30614](#) in [N45.73293 E7.31852](#) zastonj parking s prenočiščem. Na vztrajanje drage tankava po 1,67€/l. Kaj češ. Peljeva se skozi Courmayeur, do tunela Mont Blanc (57€). Ledeniki se že mečejo z gora.

Na drugi strani iščeva prenočišče. Ogledava si tistega [zastonj](#), je pa samo za avtobuse, do Argentiere - [N45.97804 E6.92424](#) ne greva, saj prenočitev/nočitev/parkiranje naj bi ne bilo več zastonj. Ostanе nama tako samo pri gondoli - [N45.91590 E6.86948](#). Prva ura je zastonj, ravno dovolj, da si napolnite vodo in jo izpustite ali 12€/24h. Vhod na parkirišče ozek – kar je skorajda praksa v Franciji – tako, da je draga izstopila in potegnila karto ven. Parkirišče samo veliko in udobno. In že prve stalne naselbe avtodomarjev v eksotičnih vozilih. To niso avtodomi, ampak ene predelave XY vozil.

Pred spanjem si ogledava okolico in jutrišnja izhodišča – gondola in vlak. Ko iščeva vlak sem nekaj začutil. Nisem pa bil prav prepričan kaj in kako. Dostikrat se mi to zgodi, istočasno čutim nekaj na »vodi«. In nikoli me ne prevara. Lep večer, hribi, jasno nebo. Jutri mora biti super.

Po tuširanju ugotoviva nenavadno signalizacijo nivoja vode. Takoj je bili 75% - rezervoar cca 100l. Pa samo "5 min sem se tuširala". Treba bo posvetiti več pozornosti in pazljivosti.

Po tuširanju je voda je odteka iz tuš banje celo noč!

In to sta bili stvari, ki sta se vlekli celo potovanje. Koliko je še vode notri? Ali bo čez noč vsa(!) voda odtekla v rezervoar?

Spanje - [N45.91590 E6.86948](#). 12 € (z vodo), mirno kljub cesti, 688 km,

DAN 3 - SOBOTA

Začne se pravi dopust. Vendar v Chamoni-ju.

Jutranja kavica + sončni vzhod + pogled na gore + prekrasno vreme = PRAVLJICA!

Res sva zasanjala in temu ustrezno odšla h gondoli, za vzpon na Aiguille du Midi, ležerno. 5 min po odprtju gondole. Na postaji gondole se je trlo ljudi. Pa sva ob popoldanski vlakec na ledenik.

Eni kupujejo enosmerne karte! Seveda za gor. Saj dol bo že kako šlo. Cena cca 30€ ali kombinacija za vse Carte Chamoni 51€ - že z obiskom teh dveh zanimivosti prihraniš..

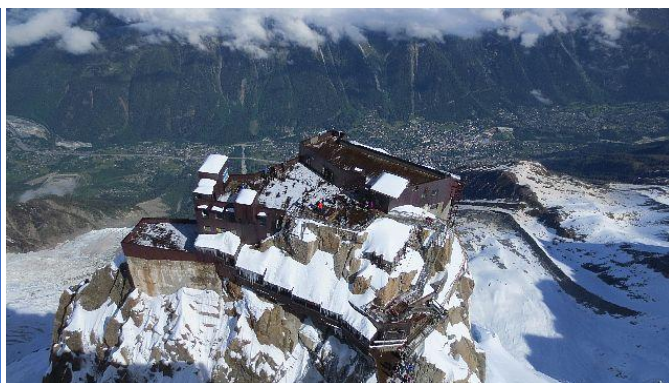
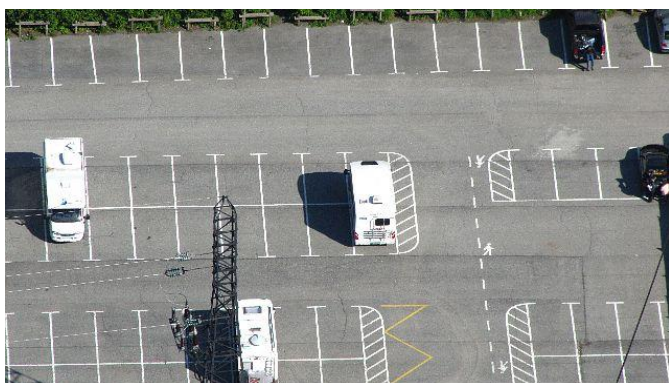
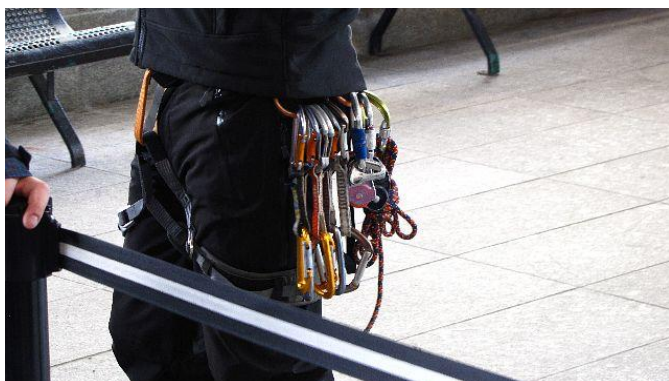
Nekateri nosijo sigurno 200m vrvi s seboj, drugi 102 karabina, eni francosko štruco, eni so v sandalčkih, eni poizkušajo s cepinom na nahrbtniku sosedu oko iztakniti, GoPro-jev sem videl vsaj 5, eni že lepo rjavi, snow board-i s polinezijskimi(?) motivi.

Vse so spravil gor v 1 uri – mislim, da je kapaciteta kabine 72 ljudi in 36 km/h. Počasi? Pojdite s to hitrostjo čez podporni steber. Na vznoter čutite tako v želodcu kot v riti! Na zunaj se pokaže s strašnim krikom in grabljenju po najbližjemu. Moški zunaj pokažemo samo nasmeh, ostalo je pa vse isto. Do vrha je gondola v dveh delih (reve izstopajo takoj po prvi!), eno dvigalo in 45 stopnic.

Na vrhu 2 stopinje plus, sončno. Izstopiva v snežno brezno, hoja po steklenem podnu (slika vas "pooblaščenec", ker se vam roke tresejo od groze in strahu), smučine se končujejo nad prepadi, poleg mene so snemali »strašno plezalno akcijo«, eni azijci niso mogli, da eno ne ... zapojejo. Sem bil takoj na tihomorskih otokih.

Slik en milijon, video posnetkov mali milijon. Slikaš pa se obrneš, pa slikaš pa se obrneš in tako naprej. In prideš na začetno pozicijo in rečeš: U kako je lepo! in ponoviš vse skupaj nekajkrat, pa slikaš pa se obrneš ...

To morate videti. Zgleda nekako takole:

Konec je poznan. Občutiš pri prvih stopnicah. Višinska bolezen, saj smo na več kot 3800 metri. Enkrat sem jo čutil, še bolj. Komaj sva prepričala prodajalca razglednic, da nama žigosa kartice z žigom z vrha in potem dobesedno zbežala dol na kavico.

Gremo z vlakom še na Mer de Glace. Vsi moški planiramo, kam se postaviti, da dobiš najboljši sedež na vlaku. Ampak samo enemu to uspe. Enemu ta levemu.

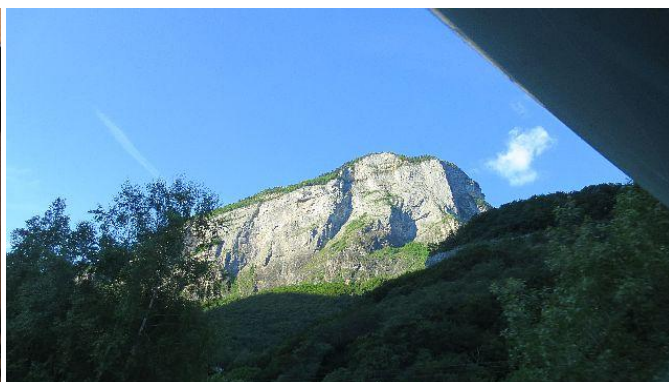

Na vrhu spoznam, kaj so bili tisti včerajšnji občutki. Gondola, ki vozi del poti do ledeniških jam je bila zaprta. Zaprejo jo 2x na leto. Enkrat ko prideva mi dva, enkrat ko pridete vi. Eni se peš odpravijo dol. Sam ocenim, da je časa do zadnjega vlaka premalo. Greva pa kristale gledat, pa ene Indijce. Ne vem kaj delajo tu ali nimajo svoje Himalaje dovolj. Je prenizka ali ima premalo snega?

Prav lep sprehod na zgornji postaji. Raje bi šel peš dol. 2,5h in utrujen lepo zaspiš.

Chamoni podelava hitro in se odločiva, da greva naprej. Vsak km danes je km manj jutri!

Na poti preizkusiva kitajski usmernik 12V na 220V za 20€. Takoj nekaj zlomim in moram improvizirati - [MacGyver 1](#). Kar z žico napajalnika sem povezal kontakte med seboj. Stvar je z manjšo izboljšavo - lepilni trak - odlično delovala na celotni poti. Tudi za prenosni računalnik. Polnim izključno med vožnjo! Baterije imava po 3 komplet. En v foto aparatu, en s seboj v žepu, en v avto. Saj poznate tisto: Change battery pack. Še dobro, da so rezervne baterije - v avtu, 3h hoje daleč, čez vodo, v dolini, pri sosedu/sosedi ... itd.

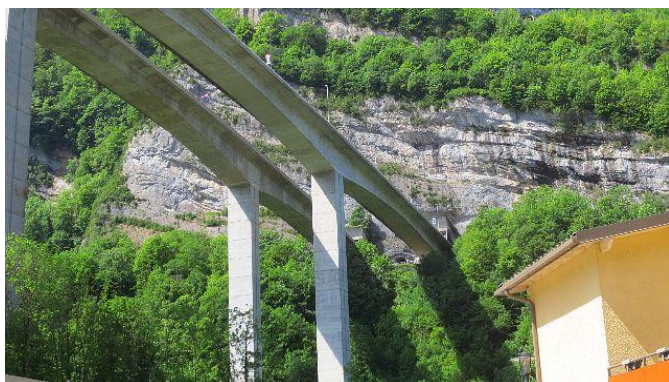
Prvo postajališče je nekje pri vrtcu, z rampo. Nič, gremo pa na drugega, tam je voda in elektrika zastoj. 4 mesta, vsa zasedena, tudi s tistimi za vselej in vedno. Možen parking na parkirišču poleg. Prosim soseda za elektriko, žena ne dovoli. Moram potegniti svoj kabel. Rezultat MacGyver 2 - improvizirana napeljava pri viru in on časti trdi francoski sir. Midva seveda roze. Tudi francoski.

[Spimo ob žel progi](#) N46.05903 E6.37478, mirno – en moped ponoči - in vse zastonj. Prevozili 64 km.

DAN 4 - NEDELJA

Še dva dni do morja. Vožnja po lokalnih cestah in hitrih cestah. Opažava veliko sejmov. Nič posebnega.

Mesteca, včasih se ustaviva, da popestriva vožnjo. Pri praznjenju rjave vode – zakaj se tako imenuje? – začnejo iztekati jušne testenine – NE, NE NAJINE!, čez nekaj dni pa črne krpice blaga ?!
Daleč od Provanse se že kaže lavanda. MacGyver 3. Garmin dobi strehico, ki mu nudi senco. Nikoli več se ni ugasnil zaradi temperaturnega šoka.
Sprehodi med vinogradi, [na vzpetino](#) - P na N46.29442 E4.71310 po mostu za [plovnim kanal](#) P na N46.47723 E3.98520 in že smo na današnjem cilju, spanju.

Obe vtičnici sta že zasedeni. V enem AD so "fernčke" dol potegnil (Ne nas motit!), drugi je pa hladilnik, predelan v avtodom. Not nametan kot na smetišču, zunaj pa satelitska antena. Ne bom fehtou, bomo pa brez.

Tokrat sva si za pot nabavila DVR (NE GoPro!) – 52€ + 15€ za 32 Gb kartica SD hitrosti 10 (U1), FullHD – za cca 6h posnetkov, podobno kamero s katero Rusi snemajo, ko povzročijo nesrečo. Potem se pa še po YOUTUBE hvalijo, kako so po cesti vozili. Vsak večer 20 Gb filmov na prenosni računalnik/HD, traja do 1h in vsaka elektrika prav pride. Z omenjenim pretvornikom laufa tudi na kabinski akumulator. BP. Na koncu ogromna količina slikovnega materiala. PREVEČ!

Vsak dan je lepše. Jutri vidiva MORJE! Spanje moteno zaradi zvonjenja v cerkve – ampak ne gre drugače.

Spanje [zapuščena vasica](#) - N46.16650 E1.96178, brezplačno, voda el. Zastonj, 462km

DAN 5 – PONEDELJEK

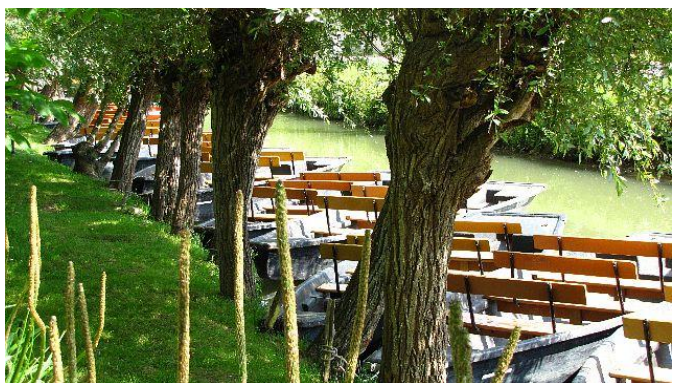
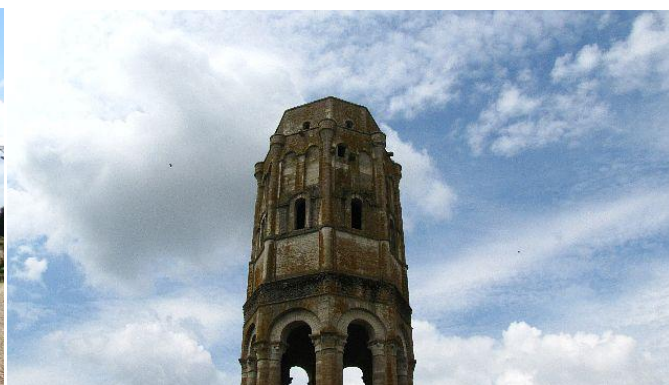
Zjutraj tisti v hladilniku že odidejo. Hitro napolnim vodo, saj eni komunalci okoli hodijo.

Kruha nikjer. Intermarche ga nima(!) ob ponedeljkih, ene pekarnice so zaprte – tiste, ki jih najdem (ob ponedeljkih noče nihče delat!). Ostane LIDL s svojo 1/2 kg čabato (sem prav napisal?) Za vedno sem si ga zapomnil!! Se je zgodilo, da sem iskal LIDL zaradi čabate.

Sem že začel spreminjati program. Izberem bližnjico, prihranim 1h, ne vidim pa [francoske variante Frankolovega](#). [Maščevanje nacistov](#). Na internetu imate marsikaj in našel sem rubriko [slik](#) s skupnim naslovom Zapuščeno. Kljub temu v bližini čudovito mesto za kampiranje [N45.93559 E1.02566](#).

Pot bo še dolga. Vmes pa [golobnjak kraljeve pošte](#), čuden nagrobnik, močvirje in vožnja po in ob njemu. Tu sta dva mesta za obisk. Oba za prenočevati. Prvi brezplačen P - [N46.32129 W0.58011](#), brez vode in elektrike. Kratka pot mimo čolnov do vaškega centra z organiziranim prevozom z čolni.

Drugi na drugi strani vasi PZA - [N46.32138 W0.58992](#), plačljiv z vodo in elektriko. Malce kasneje še en center za vožnjo po močvirju s plačljivim nočevanjem - [N46.29657 W0.68819](#). Vse skozi pa po prijetnih ozkih cestah med kanali.

Pri vožnji skozi vasico naletiva na zaporo in obvoz. Kje je pa tisti avto, ki je prav kar šel tu mimo? Gremo pogledat. In kaj se zgodi. Prekrasna pot skozi vasico, z nizkimi barvastimi hišicami.

In smo [ob morju](#) - N46.93809 W2.07274. Ogromen prostor in zelo zaseden. Spanje zastonj, izpust zastonj, voda plačljiva, 100m prej. Mirno.

Za videti: Oradur Sur Glane, Coulon, Cité Médiévale Montluçon, Pont du Kanal, E0.00, 420km

DAN 6 – TOREK

Ko sva spoznala užitek avtodoma – na Danskem – je draga predlagala naslednji dopust ob Francoski obali. Torej leto poprej prekrasna pot po severni obali, letos pot nadaljujeva naprej. Lansko leto sva končala nad Nantesom, vendar je letos zmanjkalo časa, da bi od tam nadaljevala. Smo se pa malce južneje premaknili. Današnje spanje je namreč ribiško pristanišče in ... za školjke. Saj ne vem kako to bi poimenoval.

In prva posebnost: prehod [preko morja](#). Že drugič! Prav z veseljem sva zavila na pot in neučakano divjala k prehodu. Cesta široka, prazna, brez pravega prometa. Hvala bogu, si rečeva. Pričenjajo se kazati opozorila v tujih jezikih(!) o nevarnem prehodu. Tisti, ki ne znamo francosko, nemško, angleško in želimo izzivati, dobimo še velik svetlobni napis in rdečo luč. Plima! Cesta zaprta! Že drugič! Malo se po rampi zapeljem do vode, le toliko, da se poslikamo/fotkamo.

Sva se pa kasneje lepo sprehodila med jezerci, pašniki in travniki malo dlje.

[Prva peščena plaža](#). Počasi zopet začneva spoznavati dejstvo, prepovedano za avtodomarje, prepovedano prenočevati, višinske zapore in ... Zgražanje in razočaranje, pa taka velesila za avtodome! Nekje na obali je parkiran AD - ameriški stil. Vse se nekaj izvleče, da bo ja večja notranja površina. Pa saj z navadno vozniško sploh ne smeš tole voziti.

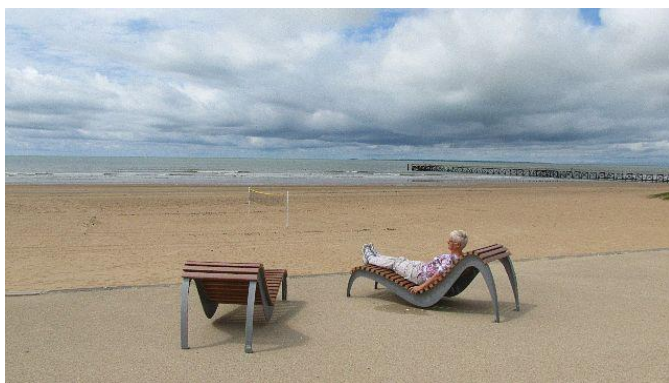

Pri vračanju v AD prineseva pesek in z drago uvedeva čisti in umazan sektor. Del pri šoferju in sopotniku - kabina - je umazan del. Vstop v obuvalih od zunaj, skozi prva vrata. Ostali del je čisti del. Hoja v copatih, vsakodnevno pometanje, vstopanje s sezuvanjem (skozi stranska vrata). Težje je tega se držat, kot kar koli drugega.

V neki obalni vasici le najdeva parkirni prostor in si ogledava marmornato obalo. Sloji lave se izmenjujejo v rdečih in črnih in oranžnih odtenkih. Odlomljeni deli kamenin, pa tvorijo prelepo rdečo plažo. Dva buldožerja hitita premikati pesek, da naredita poletno plažo, ki jo je zimsko morje čisto deformiralo – po dolžini, višini in širini. In kot povsod po Franciji nabiranci morskih dobrot. Mislim, da gre bolj za to, da je zastoj!

Še nekajkrat neuspešno zavijeva k morju na plažo. Nič za avtodome. Višinske prepreke. Mesta si ogledujeva med vožnjo. Katastrofa. Sploh nisem bil pripravljen na to, da ne bo parkinga. Naivnež.

Tokratni cilj - spanje - obsega tri prostore. Prostor sva našla na zadnjem P na - [N46.10909 W1.13811](#). Ni problema, najprej prevozite prva dva da pridete do zadnjega. Brezplačno, brez vode in elektrike. Je pa v bližini plačljiva voda - [N46.10583 W1.11665](#). In seveda odtok.

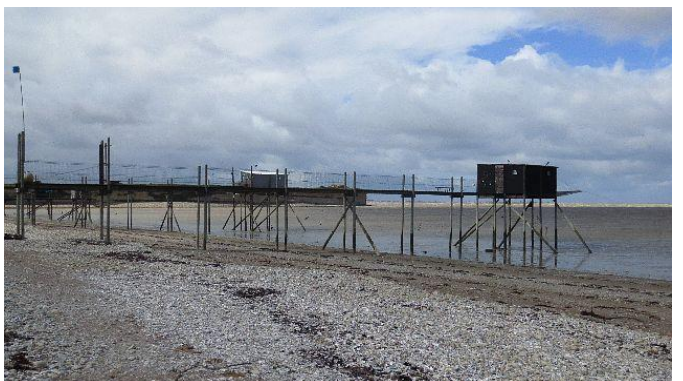
Pred spanjem se še sprehodim in zašvicam ko konj. Pod zadnjim delom AD luža. Dlje od SLO nisva mogla biti. V temi in slabi razsvetljavi ti ostane samo »senzorično testiranje(!)«. Rezultati testiranja so skupaj z izkušnjami pokazali, da drugo kot en kondenz vode ni moralo biti. Je bila pa tekočina kljub temu ene čudne gostote/viskozosti. Maaaa bomo jutri videl, kaj je na tleh. Gremo spat. Malce nočnega dežja, vetra in hladno.

Za videti: potopljen cesta - Passage du Gois , en kup peščenih palž, sprehod po plaži Les Bussoleries, SAINT GILLES CROIX + mestna plaža, LES SABLES D'OLONNE, La Rochelle, večerni sprehod ANGOULINS, 231km

DAN 7 – SREDA

Zjutraj ne duha in sluha od luže. Če je tekočina pustila take sledove – nič! – potem že ne more biti nič narobe. Bog ne daj, da bi to ne bi bilo res! Včeraj sva kupila glavni pripomoček za MacGyver 3, 4, 5 – lepilni trak. Zalepil sem šobo ventilacije klima naprave – rama je že bila trda, pretvornik 12 na 220V - odpade povezovanje z žico in zanesljivejše deluje in strehico za Garmina – po pregledovanju posnetkov notranje kamere se je svinsko nesramno prikazoval bel odsev zaščitne strehice na vetrobranskem steklu.

Prve hišice na visokih kolih. Imajo spredaj mrežo. Verjetno za blef! Ko sva zavila na otok, od koder se je poslavljaj Napoleon, sva videla, za kaj služijo plastični diski. Za gojenje školjk. Ampak tole je pa res na veliko.

Na enem od postajališč sem opazi drugačen priključek za vodo od GARDENE. V dolini Loire so skoraj vsa voda s tem priključkom. Skoraj bi ostal brez nje. Torej kako rešiti problem? Ne vem, verjetno moraš kupiti nekaj posebnega, da paše gor. Informacije dobrodošle!

Iskala sva [suhi dok](#) in ga tudi našla – parking pred policijo N45.93460 W0.95905. In to v starem mornariškem centru daleč od morja. Če hočeš čisto zraven je pa vstopnina. Pot vodi skozi muzej s tematiko mornariške medicine. Jadrnico pa so na novo naredili na roke.

Saj poznate tisto majhno prikupno prikolico za kolesa – zaprto – v kateri starši s takim veseljem prevažajo celo do dva otroka na kolesarske izlete. Tudi za druge družinske člane se najde popolnoma enaka rešitev!

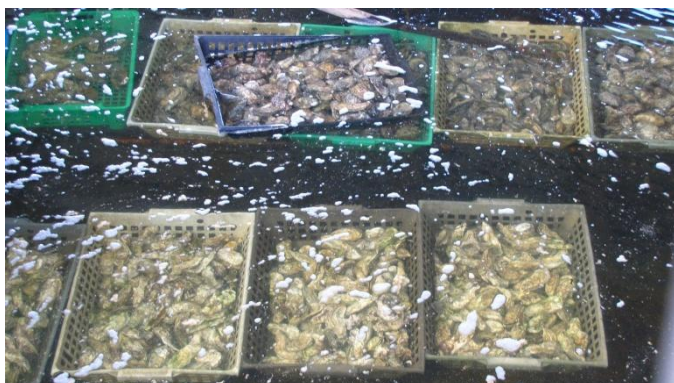
Francozi vse zaprejo med 12 in 13(14) h. Vse razen supermarketov. Med ogledovanjem [gondole](#) sva tja prišla ravno ob nepravem času. Kot družina, so sedeli za eno mizo, ene 15 ljudi. S polnimi usti so naju ogledovali in prikimavajoče pozdravljali. Bajе obstaja združenje takih gondol – 9 na celem svetu. Veter žvižga in premetava jeklenice. Bog ve, če bi danes to stvar zagnali, ko tako piha. Verjetno bi dodatno zaračunali efekt gugalnice. Hitro poslikamo, posnamemo, se nastavimo in naprej. Ustaviva se na parkingu - N45.91881 W0.96062 in še midva pomalicava.

Kljub visoki plimi in oseki [je pot](#) na otok vedno prehodna. Na parkirišču - N45.94899 W1.09554 je vzpetina visoka cca 40 cm. A ni hudič, da se ni eden z AD gor zapeljal in stvar zgleda kot ena koza, ki z vrha opazuje, kaj se dogaja spodaj. 1 h hoje po grobi makadam cesti ali nekaj min z avtom. Ogromni pašniki z divjimi konji. Tokrat Francozi oponašajo našega Kosobrina in nabirajo zdravilne močvirske travice. V take cekarčke, kot pri nas za veliko noč. Konča se z trdnjavo. In kampom za prenočiti. In ribiškimi kočami. In novim preходом na drug otok. Skupaj za 2 h dela. Ko se vrneva tistega AD – koze - že ni več.

Ogromno [ribiških koč](#), kot pri nas zidanic v vinogradih, uporabljajo za čiščenje školjk. Pred prodajo jih dajo v čisto morje – bazen – da se očistijo. Tako vekih školjk – ostrig – še nisem videl. Večjih od moje dlani. In ko poberejo meso ven, hišo reciklirajo. Jih zbirajo in uporabljajo v nadaljnjem gojenju školjk. Potujeva ob obali mimo kočic za prečiščevanje ostrig. Nekoč je bil to biznis, danes pa pod ključavnico vsaka malce večja košarica.

Že obzidje, ki označuje [mesto trdnjavo](#) nekje v močvirju. Za potrebe modernega transporta so podrli del obrambnega zidu širine cca 10 m, in prav lepo se vidi impozantna veličina gradnje. Mnogo lepše je obzidje, kot pravilna urejenost notranjega dela mesta. Lahko bi spal v miru ob obzidju ali pa na parkingu za AD - N45.86847 W1.06798. Brezplačno. Iz satelita lepše. Skočiva do morja, saj dela avto. Za vrtičke imajo kar morje. Še ena [trdnjava v morju](#) in še in še...

Most na otok ostrig je brezplačen, zato greva gor. Na otoku se začne pot ostrig. V glavnem, OSTRIGE, OSTRIGE.... Pa barvaste hiške. Lepo! Dejansko [predmestje mesta trdnjave](#). – P na N45.88266 W1.19219 in N45.88277 W1.19032

Stvar nama polzi iz rok. [Po ogledu fort Boyard](#)-a – ogled iz peščne obale, za ostale z vožnjo do trdnjave – P na N45.98781 W1.24888 je oddaljeno od obale cca 5 minut, vendar je celotna pot speljana ob utrdbah, ki se sramežljivo skrivajo v gozdu. Nešteto vrat, zidov, obzidij, stolpov je na poti do tam, od koder se opazuje trdnjava.

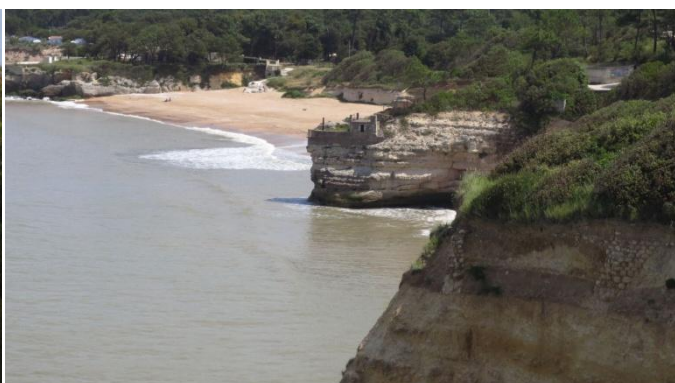
Že iščeva spanje. Izven plana spiva pri eni vinogradu/zidanici, če lahko tako rečemo. Mir že, 3 AD, ampak nič posebnega [N46.00255 W1.36069](#) še kar. Brezplačno, mislim da voda samo ko je zidanca odprta.

Za videti: slovo Napoleona od Francije, gojišča školjk, ribiške hišice, Frigate Hermione, Pont Transbordeur Du Mortrou1, HIRS BROUAGE, zraven kanal z barkami, Quai Vauban s trdnjavo in mostom, cel ostrigarski otok Ile d Oleron, ulico ostrig - Le Château-D'Oleron, Fort Bioyard, obala, ki straži to trdnjavo., 145km.

DAN 8 - ČETRTEK

ZAMUDA!

Hitro: svetilnik, ki je imel tako ograjo kot kakšen zapor, ribištvo, otroci imajo končni izlet s kolesom – ki pa so vsi enaki (šolski?). Nazaj čez most na celino. Vasice so prikupne, takoj za mestom.

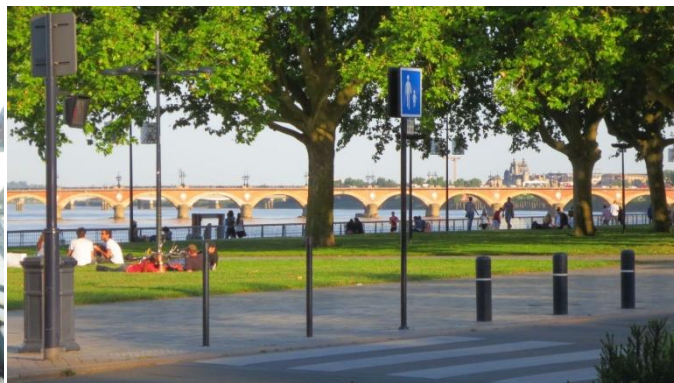
Odločiva se, da greva ob velikem zalivu naprej. Ni problem cena trajekta, kot vozni red. Takrat in takrat tam in tam. Zamudiš, spet nova vožnja šele čez 2 h. V tem času naredim pol poti. Gremo lepo počasi. Sprehodiva se pri ostankih [nemškega bunkerja](#). Res veličastno. P na N45.58397 W0.98549. Razgledni stolp je pa del naravovarstvenega muzeja, zaprtega. Simbol je pa jeseter. Sigurno so ga izkopal iz teh peščenih sten.

Tokrat sva se ujela v "turistično past" če temu tako rečemo. Ne vem kako [opevana vasica](#), vendar nič posebnega. Bomo pa jedli - N45.53766 W0.90555. Ampak še ko moja draga s kruhom nafutra vse okoliške race.

Pot vijuga ob [ogromnem zalivu](#) z veliko "presihajočimi" [rečnimi pristanišči](#) + zastonj voda N45.50109 W0.83496. In potem se je začelo. STOP, degustacija, do 25 let stari konjaki. Za pokušino je do 10 let stari. Meni je stvar premočna, nesprejemljiva. In predraga. 1l steklenica 25 let starega 40€. (doma sem potem našel v lepi steklenici 0,7l za 320€). Kajneda, da sem osel. Saj bi ga lahko komu dal!! Pred mestno bolnišnico se na strehi ogreva helikopter.

Zopet eno [mesto trdnjava](#) z možnostjo brezplačnega spanja - N45.12519 W0.66604, ob zalivu, izven hrupa.

[In že smo na cilju.](#) N44.64891 W1.19645. Malce pred plažo, tik pred sončnim zahodom. Spanje OK brez vode in el. Kljub cesti mirno. Prižgem svečo za odtok v kopalnici. Mogoče bo to pomagalo?

Za videti: svetilnik, Ile d'Oléron, Royan, blatni zaliv s rečicami, konjak, Citadelle Porte Dauphine1, Bordeaux. 303km

DAN 9 - PETEK

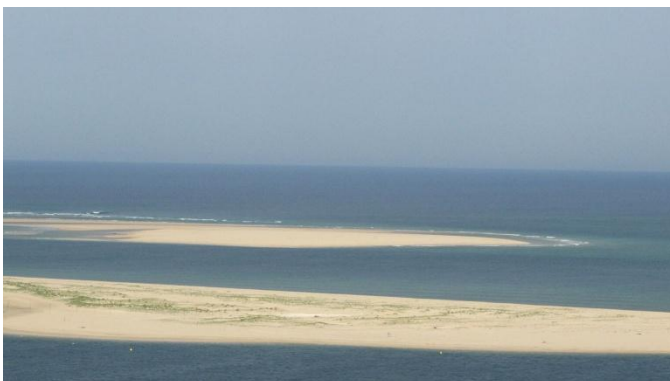
Danes je zopet poseben dan. Dan peska! Kot da ga še nimava dovolj! Spet pomemben ogled ... o smo že tu!

N A J V E Č J A sipina Evrope!? Ampak ogromna pa je. Parkirava na [plačljivem parking](#) 7€. Nočitev ni možna. Zakaj na plačljivi parking? Verjemite mi, da hoja – eni pravijo 100 m visooooo – po sipinskem bregu ni od muh. No in na tem koncu imajo stopnice. Zastonj. Vendar ne ravno zastonj. Za dol moraš plačat. A o tem v nadaljevanju.

Prideva na vse zgodaj. Pot vodi mimo še zaprtih trgovin in lokalov. Ta sipina pa mora biti zanimivost/atrakcija. Sipina požira gozd, saj drevesa že rastejo neposredno iz peska – kolikor še rastejo.

Samo trije na stopnicah. Gor ... spet brez besed in samo foto session. Edini minus, močan veter, k sreči samo pri tleh. V oči ni šlo nič. Superge takoj polne. Dajmo jih dol, ugreza se. Ob tej uri je pesek 1cm pod vrhom še hladen, malce vlažen. Vseeno prijetno. Pa saj poznamo ta občutek. Po grebenu se odpraviva na najvišjo točko. Bog ve, kako je z njo, saj se sipina spreminja iz ure v uro. Močan veter izdeluje peščene skulpturice, oblike, kanalčke, kipce... Srečava skupino, ki je hodila z druge strani, vsaj 1,5 h. Planinci.

Sipina se v planjavah spušča proti morju. Če greva dol, ne prideva več gor! Malo dlje je sipina že močno vstopila v gozd. Kasneje si morava ogledati še to. Tu pričnejo s startom jadralni padalci. Kakšno srečo imava, da ni nobenega. Počasi se začnejo pojavljati skupine na sipini in po 1 h moraš dol. Najino potovanje se nadaljuje.

In sedaj zgodba o plačevanju II del. Če greš po stopnicah navzdol ti zaračunajo. (Upam, da tega niste kupili!) In ne bodi ga len, zalaufava po bregu navzdol. V trenutku sem star 10 let – po srcu. Pametni so pustili obuvala kar ob vznožju sipine, mi ki se vračamo, pa povečujemo sipino na dnu s praznjenjem superg – ni zrežiran posnetek.

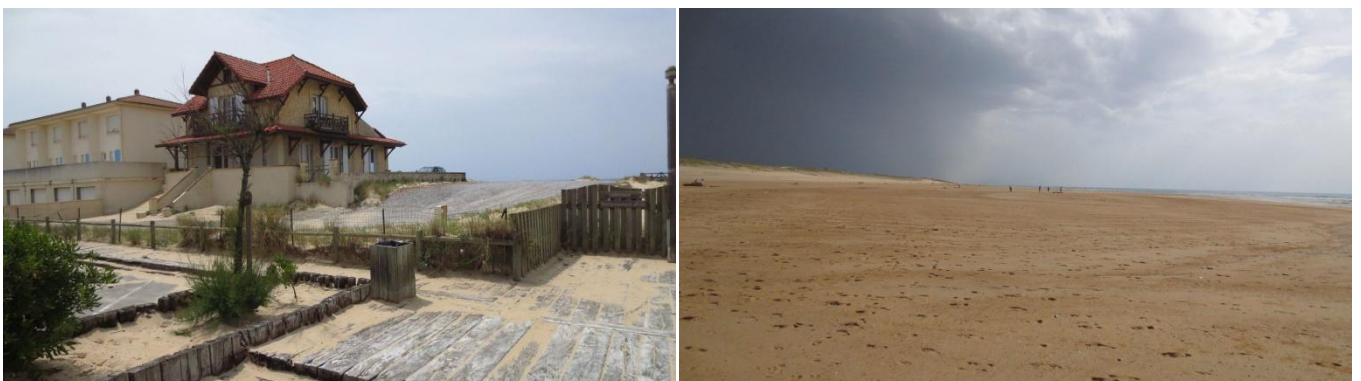
Gremo naprej. Ustaviva se malce naprej pri kampu, ki ga požira sipina. Skozi gozd posušenih dreves se odpraviva do roba. Izginja vse živo in mrtvo! Meja med peskom sipine in izginjajočim gozdom je jasno začrtana. Čist pesek počasi zasipava zemljo z mrtvimi strohnelimimi drevesi.

Tu cesta izrazito zavije v celino. Na obalo ne moreš več. Tu je center francoske vojske za razvoj novega orožja. Lepa visoka žična ograja. 20 km nimava kaj za videti.

Ogledujeva si [počitniška naselja](#) na [peščenih obalah](#). Mnoge ceste so še zasute z obalnim peskom in malce nerodno prevozne. Nekje so prava naselja. Termometer kaže 34 ob 12:30. Zunaj! Notri je seveda varno zatočišče klimatskega prostora. Parkirnega prostora za AD, visoke do 2m, kolikor hočeš!

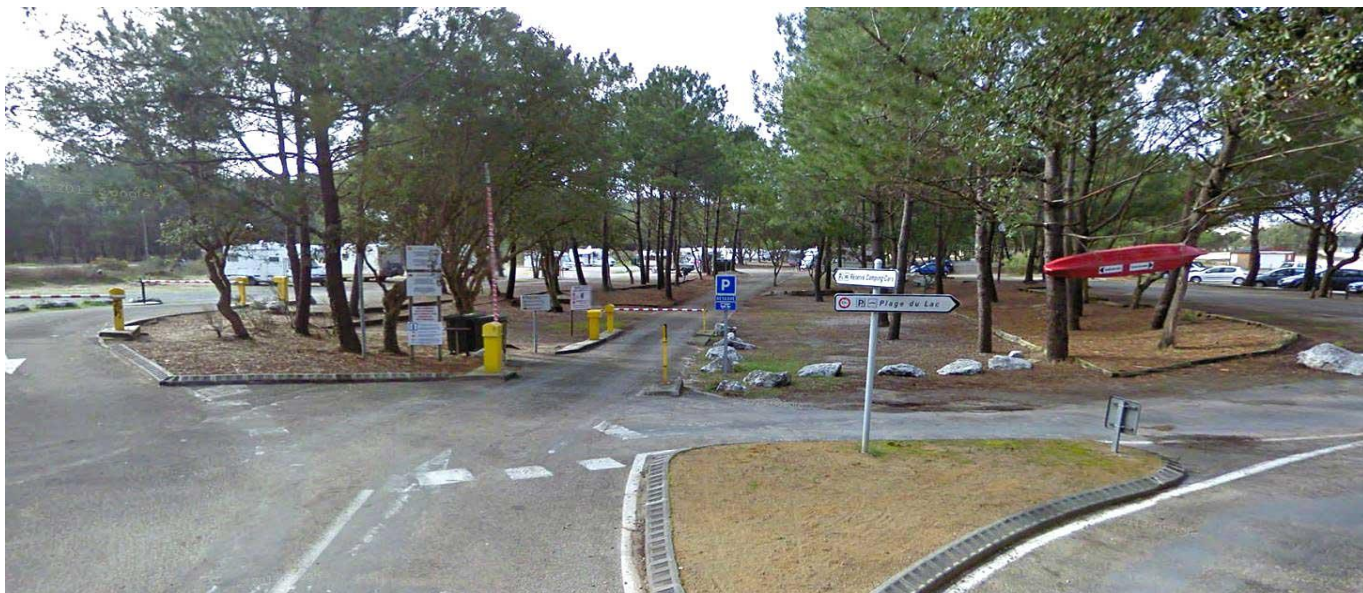
Jezero ob obali ima rečico, ki se [izliva v morje](#) – P na N43.85533 W1.38175 Lepo se sliši, greva pogledat. Muhasta rečica si po svoje utira pot proti morju preko peščene plaže. V želji, da jo ukrotijo ji naredijo "potko" skozi ... smetišče. Tako svinske obale pa še ne. Prav komunalni odpadki plastika, pohištvo Ni ne za hodit, ne za gledat. Sem pa pobral del ribiške mreže, vrv, ki sem jo že kar nekaj časa iskal - MacGyver (ne vem več koliko). Dva prečkata to rečico – ki mimogrede kar dere – vendar je snemanje neuspešno. Brez problemov prideta na drugo stran. Spet nič za YOUTUBE.

Iščeva spanje in nastane tale zgodbica. Midva greva samo tja, kjer je zastoj. Ampak v bližini je samo za plačat. Pa parkiram ob cesti, da si ogledam kako to tu gre. In vse v francoščini. Najprej kupiš kartico, potem pa bla, bla. Če sem prav razumel, imaš s to kartico popust. Na avtomatu se izkažeš in avtomat upošteva članstvo. Ja, mene ne bodo nasral. Sedaj lahko rečem takole: plačaš kartico cca 10€, potem pa čaraj s plačevanjem nočitve na avtomatu. Ne gre in ne gre. Sem videl vsaj 3x, ko so kupili kartico naprej pa niso znali.

Draga, gremo mi naprej. Iščem. Ja tu je [še en](#) za plačat – koordinate za to, da se ne boste zmotili N43.77527 W1.41013. Zapornice. Zapeljem notri in navodila razumem tako, da moram čisto naprej, ker se zadaj spusti ena zapornica. In imel sem prav. Nič ni po AD-u tolklo. Levo in desno pa toliko prostora, da gre notri lahko samo kolesar.

Draga je morala izstopiti. Voznik nima niti možnosti niti šanse, da manever plačevanja izvede iz vozila. Draga gre na mojo stran in plačilna kartica not. Jaz čakam. Kartico gre not, kartica gre ven. Nič. Pa druga kartica, 1x, 2x. Si rečem: Daj da poizkusim še jaz. Skobacam se skozi stranska vrata in zrinem do avtomata. NIČ? NIČ! Nič se ne premakne ali vzame denar ali dvigne zapornico. Ujeta sva na vhodu v kamp, med dvema zapornicama, ne gre ne naprej, ne nazaj. Nikjer da bi pomoč poklical. Iz kampa me gledajo, pomoči nobene. Samo en sramežljiv HELP. Ja, pa vrsta za mano tudi. K... jih gleda. Če se bodo zajebaval z mano, bodo pa drugi v vrsti stal. Moja me ima dovolj, ponovno stopi v akcijo. Zapornica zadaj gre gor, kartica se potegne iz avtomata, nobenega denarja ni dol pobral. Greva, pa makar na smetišče.

Takoj nova lokacija. Zavijem in se voziva, voziva. Malce nama je poznano. Najbolj pa takrat, ko vidiva, da sva naokoli prišla ... k istim zapornicam. Ta kamp me noče izpustiti.

Še eden, malce zunaj mesta [N43.59644 W1.45467](#). Ko prideva, nobenih zapornic, nekaj AD, veliko prostora, voda. Zavijem notri. Postaviva AD. A greva tja, je bolj ravno?! Ko sva tam, ugotoviva, da ja tam drugje bolj ravno. Ja, pa tam je bolj ravno... Gremo večerjat, sam pa se malce sprehodim do vhoda. Mestni kamp, odprto 24h, pobiranje plačila od 8:00 do 12:00H za 8€. Torej danes ne bo nič. Glavno, da sva na placu. Za nama prideta še dva, ki prav tako "tipata", kje je bolj ravno.

Prostor je mejil na kamp, mularija ni dala miru do polnoči.

Za videti: sipina, peščene plaže z naselji, 228km.

DAN 10 - SOBOTA SPET ZAMUDA!

Normalno brez hitrosti pospraviva AD, napolniva/izprazniva vodo in se odpeljeva za mejo prostora. Je pa to res, da se jih vedno nekaj najde, ko zjutraj bežijo pred inkasantom. To se bere kot prva oseba množine – če se še kaj spomnite, kako to gre.

Smer: meja s Španijo. Hiše imajo vedno bolj ravno streho in vedno bolj rdečo barvo. Tale prostor mora biti špon - [N43.50701 W1.53403](#). Bližina obale, Bližina mesta, voda Izgleda, kot da so eni za večno tukaj. Plačljiv 6€, pa so vseeno tudi tisti za vedno. Zgleda da ni problema pri kasiranju.

Uspe mi najti P na [N43.47817 W1.55336](#) in sprehodiva se do obale skozi mesto. Muka! Prekrasna pročelja, balkoni, pvrtovi, plaža, skalnata obala, trgi, pročelja

Ni konca mest. Naslednjega sem res planiral. Ima strateško postavljeno postajališče za AD [N43.38536](#) [W1.66278](#) in temu primerno dostopnega in prostega. Ampak za mojo drago. Doma sem si vzel melce več časa za to lokacijo. Splačalo se je. Kar notri zapeljem, bom že potem situacijo reševal – bilo je ogromno prostora. Zaparkiram ene, ki so imel gor tiste sončnike z alu folijo in kantico pod odtokom za rjavo vodo. Taki so namreč svoje stanovanje prodali/oddali in se naseljujejo na takih lokacija za 2 tedena. Nesramneži!

Samo malce pod glavno cesto in si v pristanišču in 100m od peš cone. Ribiške barke so se čistile po prihodu z ribolova in posledično hranile vsa 1m velike ribe v pristanišču, zamudnice so z hitrimi, elegantnimi in izpiljenimi manevri pristajale med drugimi barkami.

Velik trg je bil izpolnjen s prijetno špansko glasbo na ravno pravi glasovni jakosti, začel se dnevni odmor in mizice lokalčkov so se polnile z radovedneži, turisti in domačini. Res počasen foto sprehod po peš coni. Ja ampak tu je Španija - Baskija. Kamorkoli pogledaš, jezik, barve, govorica, hrana, spominki ... Eden izmet tistih trenutkov ko uživajo oči, ušesa.

Na koncu se odločiva, da pot nadaljujeva ob obali z plažo. Le ta je - normalno – ogromna! Brez enega samega drevesa ali sence. Sončniki so kot, da bi jih bilo sram. S čim se pa kopalci zaščitijo? Mogoče so že izumili zaščitni faktor 341. Glede na zasedenost parkirnih prostorov – vsi – plaža zgleda prazna, tako velika je.

Na plaži prostor, ograjen s plastičnim trakom. Varujeta ga dva policista. Okoli, kaj drugega, firbci, mirno stojijo. Skozi njih le razbereva, da na plaži leži morski ... Nedvoumno mladič. Negibno. In še zmerom negibno. Nihče mu ne pomaga. Revež. Kruti zakon narave. Valovi prihajajo s plimo vedo bliže. Morski val se ga končno le dotakne in takrat gmota oživi. Vendar le za kratek trenutek. Drugi val brez efekta. Žival se nič več ne premakne. Žalostno je gledati ... Žival počasi dvigne glavo in se obrne proti vodi. Nemočno se s smrčkom dotakne morja, za trenutek obstane in ko vidi, da ga morski valovi oblivajo močnejše, se le obrne in odločno odraca stran od morja. Ja bil je živ, močno živ! Nikamor se mu ni mudilo. Model se nastavlja soncu, bežal od vode in lenaril. Mogoče je res zašel, ampak je pokazal, da mu ni hudo. Da, to je delal namerno. Za publiko! Koncu koncev sploh ni bilo videti hudo. Show je pa naredil.

In zopet foto session (?). Tokrat poročnega para. Tisto slikanje – baje eni veste kako to gre. Poze z mično špansko plesnim pridihom. Sam zelo rad pogledam te, ob DA dogodke.

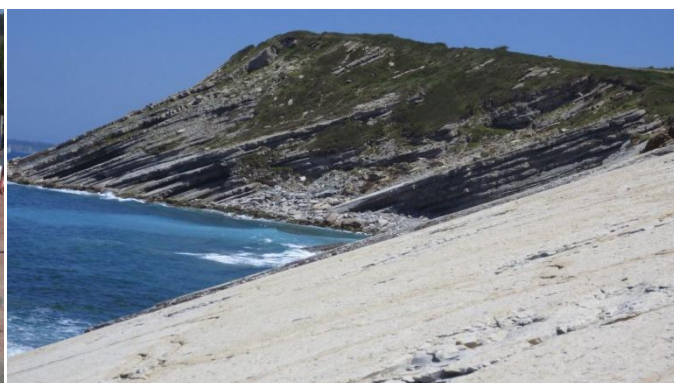
Pozornost mi pritegne mlad par, ki zbira korajža za v vodo. Vsakih 5min sta bila 1 cm golobje v vodi. Vse do pasu. Potem sta šla pa ven. No eni so šli tudi globoko v vodo. Sigurno Rusi.

V turistični agenciji je 7 dni na Hrvaškem za 770€. Letalo ALL INCLUSIVE Klub Nimfa, s staro ceno 900€.

Pri zapuščanju tistega strateškega parkinga malce slaloma, zunanje pomoči in spretnosti. Pogoj za obvladovanje velike zverine AD. Takoj ko zapustiva parking, se že nov nalima. Kako hudiča vejo.

Lidl ima zopet cabato. Tik pred koncem obale še mal geologije za oči.

Danes je morja konec za 3 dni, pa si ga privoščiva. Še leteča vožnja skozi zadnje turistično mesto na tej strani.

Že gremo v hrib. Spodaj je kanjon z reko.

O lej ribiči – pravim. Pojavita se dva avtomobila, prav nemarno, po francosko parkirana. No ribiči pri nas to naredijo lepše. Pa še eden, pa še trije, pol je bil pa kar en velik P na Na N43.32561 W1.60083. Izhodiščna točka zobate železnice, ki vodi na mejni vrh.

Gremo gledat? Ja saj vem, saj me je sram. Ne, nisva šla gor. [Z vlakcem Le Train de La Rhune](#). Je bilo pa vreme odlično prav zato. Sama postaja je na pločniku glavne ceste, proga pa takoj po postaji izgine v gozd. Pripelje se antičen vlakec, takoj, v polni veličini in sijaju, s prav tako antičnimi vagončki, pri katerih ima vsak kupe svoja vrata tako, da na enkrat izstopa cel vagon. In vrata se odpirajo/zapirajo samo od zunaj, kar precej dela ima osebje, da zapre vsa vrata ... Varnost! Ženske tečejo na stranišče (? Saj gre navzdol in pot traja do 20 min) moški pa do lokomotive, kjer strokovno in z znanjem (blefiranjem) ugotavljamo, kako ta stvar deluje in za kaj je kaj in sploh in oh. 90 letnica vlakca! Spominski vagon je postavljen kar na asfalt, pri nas na tračnice.

Smo se že navadili, da ko se vrnemo z ogleda znamenitosti, je potrebno prostor zapustiti skoz prostor z spominki. Ta je tu – na drugi strani ceste. Smo v Baskiji in ti so spominki po Baskovsko. Trgovinice s prijetno glasbo, pipči, usnjenimi čutaricami, z modelom vlakca, ki vozi pod stropom, predpasnikov samo za moške, baretk in kaj vem kaj še v belo/rdeči kombinaciji.

Ja skorajda bi pozabil. Suhomesnati proizvodi iz divjega prašiča, jelena, srnjaka, domačega slona, govejih živali, konjev in domačih prašičev, pohodne palice z luknjo za razpihovanje žerjavice in/ali ognja (zanimivo). 1 h je takoj mimo.

Vasice so prekrasne. Hiše z bolj ravnimi strehami, do 1 nadstropne in v belo rdeči barvi. En in enak odtenek bele in en in enak odtenek rdeče. Moje oko ni tako izurjeno vendar mislim, da sem videl samo eno vrsto rdeče barve. Nobenih barv psihiatričnih ustanov, mentalnega neravnovesja ali kakih drugih psihično prebavnih motenj.

Pa si oglejmo eno. Ja vasico seveda. Žurka je spet mimo, ampak je vseeno lepo. Pa paprike je ogromno. Pokrajina zelena.

Prideva v mestece, ki je postaja romarjev na poti v Compostelo. Prijetna zgodovina, zanimivo opazovati romarje, ki s vzglavniki iščejo prenočišče. Vsaj vejo, kam iti. Naju čaka postelja za hrbtom.

Dovolj je bilo, greva spat. Izven plana, zato je potrebo malce prelistati lokacije.

Greva semle, [tu je pod gradom](#). Garmin naju nikakor ne more spraviti na koordinato. Doma vidim, da do tja sploh nima narisane poti. Pa se zavoziva na okoli in med hišami vidiva AD in lepo po občutku, mimo Garmina, prispeva na cilj - [N43.40098 W0.94156](#). Zelo udobno parkirišče na asfaltu, pri športni šoli, lepo zasedeno, kljub temu veliko prostora, teniško igrišče ... Tokrat s sosedi Francozi lepo pokramljamo. Upokojenci, oddajajo stanovanje, sama dva potujeta naokoli. Tenisači natepavali do 22:00.

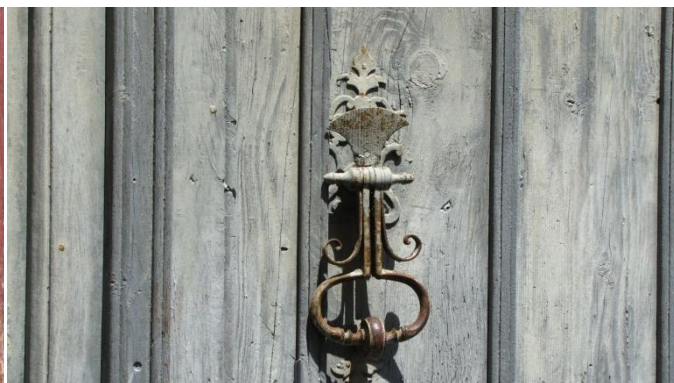
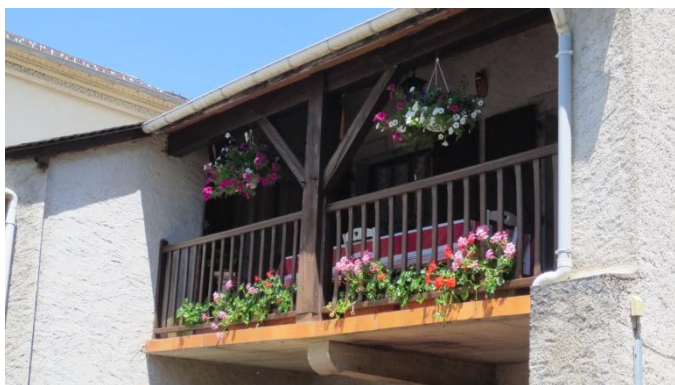
DAN 11- NEDELJA ZAMUUDAAAAA!

Voda + izpust brezplačno, je čisto zraven - [N43.40121 W0.93883](#) pri običajni šoli. Možno je prespati, vendar je pred šolo, pa med šolo lahko avtobus pride, pa ... Tankamo, pa četudi sam polovičko. Mesta, srednjeveške vasice, trgovine, njivice. Pokrajina. Cilje so Pireneji in Lourdes - turistično. Prvo opozorilo o ...odprtem prelazu. Zdaj gre zares. Bom znal zvoziti hribe s tole mrcino? Najprej: prelepi razgledi, ki pa jih ni kar tako konec. Francozi so kolesarji. In trenutno smo v centu, kjer moški razkazujejo mišice s kolesarskimi vzponi. Se prehitevamo in dohitevamo. Skupina je Španska, podprta z 1 AD in enim kombijem. Na prvem vrhu vsi navdušeno pozdravljajo, ploskajo in spodbujajo vsakega člana ekipe, ki pride na vrh za njimi. Prav vsi so deležni foto session-a. Pa tudi ena ženska je med njimi in to ne zadnja! Na vrhu spomenik francije španskim gverilcem, ki so pomagali na tej strani. Okoli so sami skalnati vrhovi s snegom. Lepooo!

Pot se odpre v planinsko planjavo s kravami, konji. Le ti postopajo med avtomobili, se gledajo v vzratnih ogledalih in ližejo avtomobilsko pločevino. Sprehod mora biti. Alpske vasice so sive, zaradi kamna, uporabljenega pri gradnji. Veliko obnovljenih hiš, veliko. Ljudje tudi živijo v njih. Vrata hlevov se »šibijo« pod priznanji za mleko in sir.

Tudi francozi hodijo na dopust in okupirali so nama lepo alpsko cerkvico. Prvič doživiva naval Francoskih turistov.

Garmin ima sprejem prometnih informacij, na osnovi katerih spreminja načrtovano pot. Ne da bi za to mi dva kaj vedela ali to dovolila!! Sam. S poti sva videla gasilce in zaporo, midva pa po kozji stezi naprej. Tu so naju drugi vozniki čudno pogledovali in zmigovali z glavo, prometni znak prepoveduje vožnjo vozil daljših od ... 6 m. Vsi so se vljudnostno umaknili, celo kmet pri nakladanju voza sena. Doma pri pregledu posnetkov vidim, kako je bilo ... lepo!

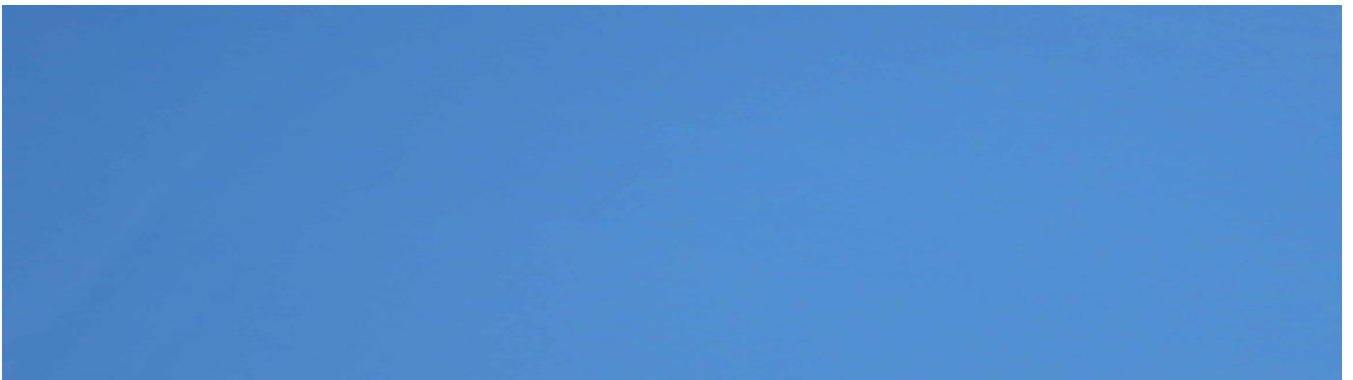
In da kot še ni dovolj, še zmerom moker – prešvican - od zadnjega "napora", nova katastrofa.

Ja, ja, seveda spet Garmin! Pot je bila narisana, vendar kategorija cest je bila drugačna. Velik ovalni trg v mestu in nekje je potrebno zaviti. Koga sem le ubogal. Navigatorko v Garmin-u. Z veliko začetnico. Zavijte in sem zavil. Malce ozko je ratalo, a mpak AD je vlekel kot konj. Men se je ko fajn zdejlu.

Kot strela drviva po klancu trga navzgor, mimo gradbenih strojev, stopnišč, parkiranih vozil, vrčkov, betonsko kamnitih ograj. Vedno bolj ozko in vedno bolj slalom med vogali hiš. Končalo se pa takole – rampa. PANIKA. Kako nazaj? Moja drago ne moreš iz tira spraviti. Predlaga: Jaz enega skadim, ti pa poglej kam in kako. Vzamem foto, ovekovečim polomijo, obrnem avto na poštni znamki, počakam v klima kabini drago in se odpeljeva naprej.

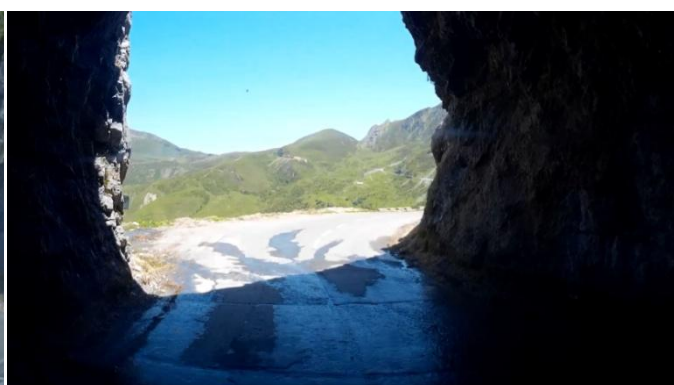
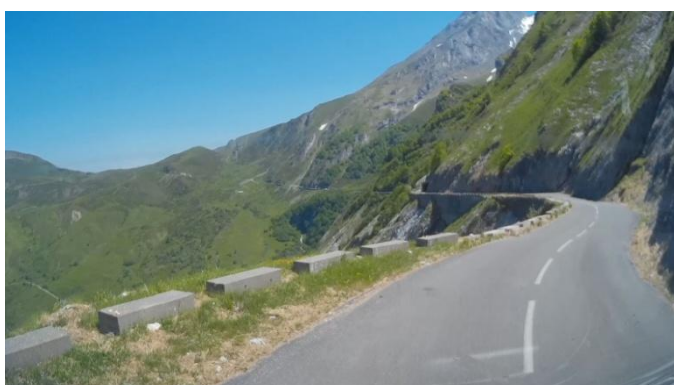
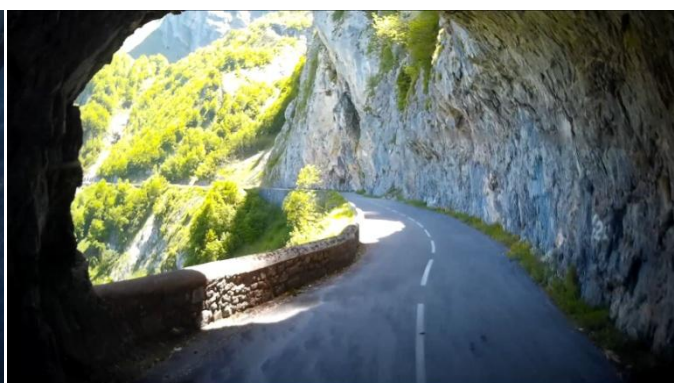
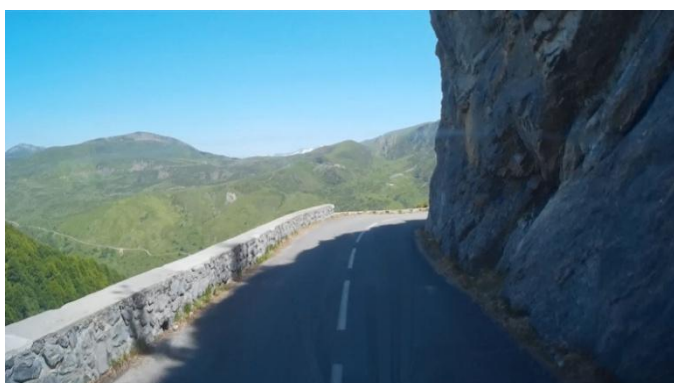

Nov svet se je začel takoj, ko sva zapustila ukleto/prokleto vasico. Do vrha samo tole. Velik parking z ogromnim prelepim slapom sva gledal od daleč! Noben noče nič povedat. Od tu naprej samo slike.

Drugo prelaz. Sama opozorila. In to samo za AD-je. Napis razumem kot enosmeren promet dopoldne v eno smer, popoldne v drugo smer. Zraven je ogromna zapornica. Strah že ob načrtovanja poti. Široka odlična cesta. Dva AD se srečata, tudi če sta lesena. Edina napaka. Šofer ima samo vožnjo. Njegova vest in skrb za svoje bližnje in daljne mu ne da, da bi si preveč ogledoval naokoli.

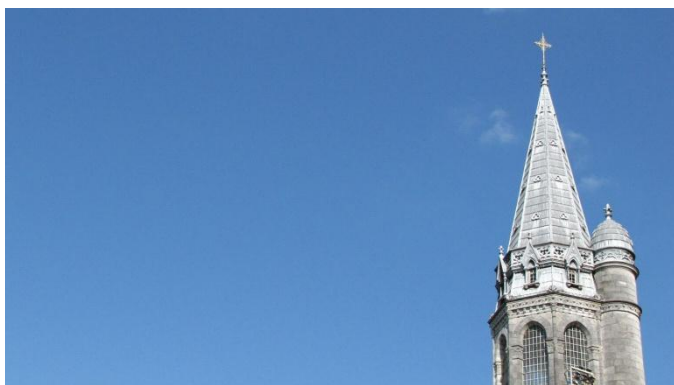
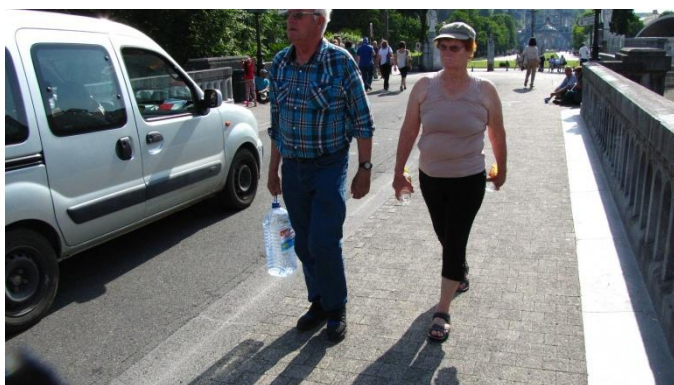
Po 20km je lepote konec.

Tretji prelaz. Napad oslov in ovc. Ker ovce niso dobile nič, se ti za maščevanje olajšajo pred AD ali pa te priščipnejo, ko stojiš med vrati. Le verjamite, to je res.

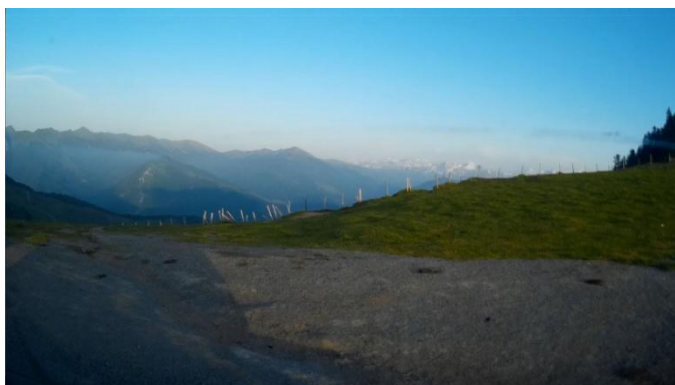

Do Lurda gre samo še navzdol. Reka v dolini polna smeti. Videti je, da je postala hudournik in pospravila vsaj eno ogromno smetišče. Porušenih nekaj jezov in mostov. Cesta na več mestih s popolnoma novim asfaltom in z improviziranim nasipom na strani reke.

V Lurd prispeva na - [N43.09836](tel:04309836) [W0.04193](tel:04193), kjer parkirava AD. Mislim, da bi bilo možno spati, saj eni AD že nakazujejo na to. 10 do 15 min do cerkve. Sprehodiva se po glavni ulici. Hotel, pri hotelu, da o trgovinah s spominki ne govorimo. Ogromno ljudi prenaša vodo v plastičnih posodah, ki so nekoč vsebovale bog ve kaj. No in na tej glavni ulici najdem ogromno polic z spominskimi posodami. Z znakom Lurd. Od 0,5 dc do 25l kanistra. In vse velikosti se prodajajo. Turističen ogled in gremo naprej.

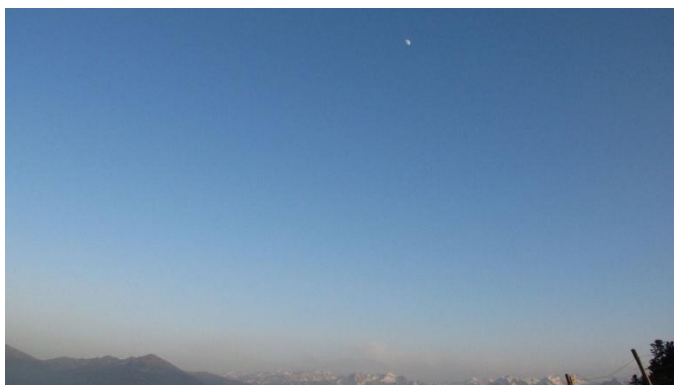

Nekaj ni v redu. Čutim Ustavim enega voznika. Da, cesta naprej čez prelaz je bila poplavljen - Pireneji!! - ni možno naprej. Sedaj vem zakaj toliko smeti in poškodovanih cest v dolini. Torej sledi panika. Nič Garminu damo obvoz in za njim. Če nas je večkrat nasral, naj nas pa še enkrat. Zaradi napetosti nobenih slik, samo cilj - [N42.94255](tel:04294255) [E0.32706](tel:032706). Ampak kakšen?!

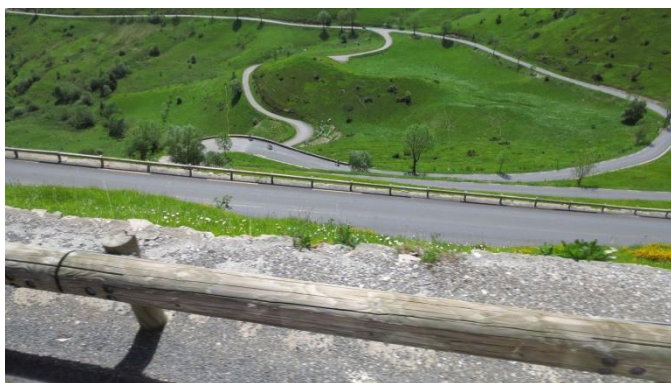

DAN 12 – PONEDELJEK

Pravi planinski spanec. Planinski sončni vzhod. Mir, pa veter, pa močen veter. Zjutraj nežna budnica. Cingljanje kravjih zvonov, mukanje, prerivanje. Pogledava ven, k sosednjem AD- bili smo trije in en osebni avto. Smo sredi črede, obkoljeni. Počakati bo treba z izhodom. Ops, pa bi stopil na suvenirček postavljen pred vhod v AD - slika. Ne menjam z nobenim PZA!

Gremo v dolino. Nič, pot kot lepa pot. Cesta široka, malo motornega prometa, več kolesarjev. Počasi, tudi voznik lahko gleda naokoli.

Toplice. Od kot mi je poznana arhitektura? Lokalni potok je prav tako razkazoval svoje mišice. Narastel za en meter in se razliko iz ograjenega korita, kjer je narastel vsaj še za $\frac{3}{4}$ m. Še danes ga nekaj razganja. Naplavine kažejo višino vade. Bele, penaste valove ima. Sejmem z sirom, plesnivim in macaroni piškoti v svojih 64 barvah.

Cestna zavora. Zopet poplavljeni Pireneji. Spet naokoli. Spet odpadejo prekrasne planine. To je pa malce preveč. Tokratni obvoz se vleče in vleče in nič nimava od dneva in poti. Glede na dosedanjo pot je to zanimiva soteska. Jeza, obup, razočaranje. Prav poklapana se privlečeva na cilja. Danes je bila pa dolga. Ne, bolj vlekla kot dolga.

Še ena Francoska zanimivost. Vsaj za mene. V Franciji je veliko podzemnih jam z [prazgodovinskimi poslikavami](#). Najbolj je znana [Grotte Lascaux](#). In to iz dveh razlogov. Eden izmed njih je posledica masovnega turizma in posledično izdelava dvojnika originala. Da, naredili so kopijo dveh, treh originalnih jam, s poslikavami za turiste!. Ampak to je kopija. [Tu](#) v kraju Niaux pa si lahko ogledate originalne slike, v originalnem okolju. Vendar vas ne sme biti cel avtobus, ker je velikost grupe omejena. Celo angleško vodenje imajo. Pa ne pozabite na baterijsko svetilko in tu objaviti pismeno poročilo o vašem obisku. Stene doline so prevrtane z naravnimi votlinami tako, da ima vsaka vas svojo pobarvano luknjo. Od daleč so po meliščih vidne steze, po katerih se redno obiskujejo znane in neznane lokacije. Spanje. Zelo neroden dovoz. Ozki ovinki in na vrhu klanca vidiš višinsko zaporo. Levo so skale – se bom že kako izmuznil med njimi. No pa je le bilo malce več prostora - nameno. Dva sta že tam. Mesto je nekje pri bazenih, [N42.71440 E1.84194](#), kjer na blagajni plačate nočitev. Blagajne ne najdem, na zobe se pa ne bom metal. Pazite tole. Cenik označuje možnost spanje za – 3 tedne! Prespiva s 3 AD, slabo, zaradi dneva. Vode ni, hrup – samo en vlak zjutraj. Tako, tako. V kraju je [še eno](#) - N42.72573 E1.83175, bolj organizirano in z vodo in plačljivo, vendar bolj ob progi.

Če želite lahko nadaljujete z branjem drugega dela.